

tatovi in odnesli za več tisoč krov raznega blaga, kakor n. pr. blago za moška in ženska oblačila, kavo, sladkor, židane robe, tobak, smodke itd. Ko je šel posestnik g. Simon Potočnik 18. aprila zgodaj na delo, našel je ležati na cerkvenem zemljišču nekaj blaga, katerega so uzmoviči ondi pustili, ker najbrž niso mogli vsega nesti, ali pa jih je kdo splašil. Upati se sme, da se bode našim g. orožnikom posrečilo priti tem lumpom na sled, ki vznemirajo že dalje časa vso okolico. Danes zmanjka enemu mesu in slanina, jutri drugemu vino, žganje itd. Pomilovanja vreden je g. Berlisig, vrl mož, ki je v nesreči ali zadregi že marsikomu pomagal, in vendar se še najdejo ljudje, ki se škodoželjno smejijo, ko zadene bližnjega nesreča. Fej bodi slehernega takega soobčana, ki ravna tako in s tem kaže, da nima samo spačen čut, temuč tudi — spačeno srce.

Galicija na Koroškem. Dragi mi „Štajerc“, malokdaj se kdo oglesi iz naše občine, posebno pa sedaj med vojsko ni časa, da bi se pisalo kaj uredništvu Vašega priljubljenega lista. Vsak izmed nas ima nujne skrbi, posebno pa so nam na srcu naši hrabri vojaki, ki se tako zmagovalnimi borijo proti premočnemu sovražniku za svojo dragu domovino in našega presvitlega cesarja. Ali nekaj, dragi „Štajerc“, Ti moram nazzaniti. V naši obširni občini leži vas po imenu L e c ē n e ali po nemški „Linsendorf.“ Iz te vasi že dolga leta ni bil potrejen niti eden fant; in tudi sedaj ob času grorovite svetovne vojske še ni bil vpoklican kak moški pod orožje, in tako mislim, da Vam s tem poročilom nekako izvanredno novico naznam, ki najbrž v celi širni Avstriji nima primere.“

Iz Negove se nam piše: Žalostno vest vam kot „Štajerc“ moram nazzaniti, da nam je neu-smiljena vojska iz Negovskega vrha pobrala že tri može in enega fanta. Vsi so se na gališkem bojišču borili za dom in za cesarja. Pa naj bolj znani in kot dober sosed član je bil Alojz Vreča, dolgoletni naročnik „Štajerca“; služil je v vojaški službi v mladih letih navadna tri leta, potem je bil pri finančnem oddelku 4 leta, in lanskega leta ga je mobilizacija pobrala na to strašno vojsko. Stiri meseca se je boril v Karpathih in dne 22. marca je dobil strašno rano v trebuh, ter je moral izdihniti svojo dušo. V 42. letu svoje možke dobe je moral zapustiti svojo mlado, žalostno ženo in dve majhni nepreskrbljeni hčerkici. Za njim žaluje žena, žalha in vsi sosedi, ker je bil dober gospodar.

Spavaj bratec tamkaj mili
V tuji zemljici sladko,
Večni Bog se te usmili
Priti gor v sveto nebo!

Negova dne 24. aprila 1915. (Sledi podpis).

Iz Karpana v Istri došel je slediči dopis: Dne 15. t. m. okoli 4. popoldne se je zgodila v tukajšnjem premogokopu jako velika nesreča. Trinajst rudarjev je ob enem začgal z električno več min za izvadenje premoga, toda mine, ne ve se dobro iz kakšnega vzroka, so povzročile tako močno zračno presijo, vžgale premogov prah in zrak je na kilometre daleč gorel in butnil skozi odprtine na prosti. Pri tej grozni eksploziji je bilo 9 rudarjev na mestu mrtvih, dočim so ostali štiri silno opečeni, ter so jih prenesli v tukajšnjo bolnišnico. Vsi sodruži-rudarji in vsi inženjerji tukajšnjega premogokopa, na čelu jim ravnatelj Ivan Sust, so se trudili na vso moč pri reševalnem delu, iskali ponesrečene rudarje skoro celo noč v groznom dimu in prahu ob nevarnosti za lastno življenje, ki so večkrat onemogli radi pomanjkanja zraka. Toda kljub veliki napornosti jim je bilo mogoče rešiti samo 4 ponesrečence, dočim so jih 9 izvlekli mrtvih. Na mesto nesreče je prihitelo vse prebivalstvo Karpana ter sanitarna komisija iz bližnjega mesta Labinja. Kakor velika je bila nesreča, kakršna še ta premogokop ni nikdar zadel, toliko večje je bilo sočutje s ponesrečenci ne samo sodrugo-rudarjev, marveč tudi ravnateljstva premogokopa in vsega mesta Labinja. Vse je sodelovalo, da nesrečnim dragim pokojnikom izkaže zadnjo čast ter jih spremi na najlepši način k zadnjemu pokoju. Pogreb je bil tako lep, da takšnega Labinj še ni videl. Ravnateljstvo premogokopa je dalo napraviti za slučaj dva mrtvaska voza, ki jih je sodrug

Josip Kuničič, tapecir ravnatejstva Karpano, jako okusno okrasil. Pogreb je vodila vojaška oblast, prisotno je bilo vso vojaštvo. Pogreba se je tudi udeležil general Sperl iz Pulja. V sprevodu so bile zastave rudarske Unije Labinj in Delavskega podpornega društva Labinj, ter so bile zastopane in corpore vse civilne in državne oblasti. Predsednik delavskega podpornega društva je izrekel pokojnikom na grobu zadnji pozdrav. Trupla pokojnikov so bila položena v skupni grob, kjer se postavi posebni grobni kamen. Imena ponesrečencev so: Milevoj Dominik, Schira Anton, Kokol Karl, Hrvatin Jakob, Mohorovič Ive, Miletič Josip, Rabac Dominik, Urbanc Ive in Faguna Rudolf.

Gospodarske stvari.

Nepošteno postopanje pri prodajah kmečkih posestev. Namestništvo je zvedelo, da se izvršijo v mnogih slučajih prodaje kmečkih posestev s pomočjo takozvanih kupcev s pooblastilom na ta način, da kupci kupec s pooblastilom od lastnika posestvo, kakor leži in stoji za gotovo ceno pod pogojem, da sklene zemljiški posestnik kupčijo sodnisko ozir. zemljiško-knjižno z določnim zemljiško posest.

Ti kupci s pooblastilom so si sicer kupoma pridobili gospodarstvo, se pa odtegnejo vsled omenjenega pogoja plačila kupnih pristojbin, ki na ta način obremenijo zemljiškega posestnika in tretjo osebo, kateri je kupec s pooblastilom prodal lastnino. Izventega je pa s takim postopanjem oškodovan erar, ker kupec s pooblastilom med tem časom v večini slučajev pod roko živino, premičino, les, oziroma gozdove itd. proč odda in tako učini, da se računajo posestva, ki so imela pravno veliko vrednost, pri plačilu pristojbin za mnogo manj vredna.

Ker pa po tej manipulaciji ni oškodovanata država in vsled razkosanja posestev celoskupnost, temveč večinoma in sicer občutno tudi posamezni zemljiški posestniki vsled tega, ker kupci s pooblastilom — kakor že omenjeno — med tem časom prodajajo živo, premičino, les oziroma gozdove in druge pri izvrševanju kmečkega obrata neobhodno potrebne potrebsčine in jih tako odtegnejo posestvu, ne da bi imel pri tem zemljiški posestnik kak dobiček, ter se na ta način lahko zgodi, da zabrede mnogo posestev v dolgov, se izda nalog, obračati vso pozornost takemu postopanju in varovati zemljiške posestnike pred takim oškodovanjem s podukom ter jim prizoričati, naj se obrnejo do „Poizvedovalnega mesta za kmečke prodaje posestev pri c. kr. namestništvu v Gradcu“ (prim. Naredbeni list, II. letnik, št. 7, odlok št. 62).

Nov predpis za mletje koruze. Ministerijalna odredba z dne 8. aprila 1915, drž. zak. št. 43 določuje, da je maksimalni tarif glede koruze in koruzne moke za veletržstvo v prihodnje odpravljen in da se mora zanaprej iz koruze dvoje zemljetih produktov napravljati, in sicer 8 odstotkov koruznega zdrobca (Gries) in 74 odstotkov moke. Za mletje se mora vzeti le naravno suha ali umetno posušena koruza; vlažna ali pa celo plesnjava ne velja.

Prepoved gostij in slavnosti, ki so združene s pojedinami. Politične podoblasti opozarjajo na ravnkar v deželnem zakoniku in ukazniku objavljen ukaz namestništva, ki prepoveduje prirejanje gostij in slavnosti, ki so združene z neizmernimi pojedinami.

S to prepovedjo se naj kolikor mogoče uvažuje zapoved, da je kolikor mogoče varčevati z živili, kar zahteva vojska in se zlasti pride v okom v kmečkih krogih pri različnih prilikah kakor pri zarokah in svatbah, pri botrinah, sedinah o veliki noči pri raznih slavnostih, zlasti o priliki klanja svinj (pri furežih) običajnim mnogokrat nespametnim potratam živil.

Skrbeti je za to, da se ta ukaz kolikor mogoče razširi. Pri tem je zlasti povdoriti in kot nedopustne označiti one v okraju se vršeče, s pojedinami združene svečanosti, ki so mnogokrat poleg imenovanih v ukazu po krajevih navadah običajne.

Zatirajte poljske miši. Razmere, katere je povzročilo vojno stanje, so privedle prebivalstvo do tega, da mora rabiti živila, ki se dobivajo v deželi sami.

Iz tega nastane za vse poljedelce dolžnost, da tudi od svoje strani storijo vse, kar je v njihovih močeh, da se zadovolijo potrebe dežele in njenega prebivalstva.

Dobre cene, katere imajo sedaj živila, bi naj nadalje vspodbujale, da bi se s vsemi močmi skrbelo za to, da bi bili doneski žetve med vojnimi časom kolikor mogoče veliki.

V letu 1914 se je večkrat opazilo marsikaj, kar opravijo strah, da bodo v letu 1915 pritisnile miši in zato je dolžnost vsakega poljedelca in vseh poljedelskih korporacij, da to nevarnost kolikor mogoče odvrnejo in s vsemi razpoložumi sredstvi zmanjšajo na najmanjšo količino.

Kakor snakoli sredstva se bodo uporabljala za pokončevanje poljskih miši, nikoli pa se ne sme pozabiti na to, da je mogoče izdaten vspeh dosegci samo s skupnim, smotrenim postopanjem kmečkega prebivalstva, in zato je naj vsak posameznik voljno in v svesti si svoje dolžnosti pridruži skupnemu akciju, ki se sklenejo in odredijo v svrhu pokončevanja poljskih miši.

C kr. postaja za varstvo rastlin je vsakokrat rade-volje pripravljena s svetom pomagati poljedelstvu v teh vprašanjih ter dajati primernih sredstev in pripomočkov za zatiranje teh živali.

Posebno se še opozarja na to, da se naj povsod tamkaj, kjer se je že v jeseni 1914 opazilo mnogo miši, stori takoj po nastopu južnega vsemena vse potrebno, kadar pridejo miši iz svojih skrivališč, da se zatrejo, ker je upanje na vspeh v zgodnji spomladi posebno veliko in ker more s tem stvarna akcija v tem letnem času mnogo prispevati, da se doseže nameravan smoter, da se pokončajo poljske miši.

C kr. poljedelska bakteriologična in za rastline varstvena postaja na Dunaju II, Trunnerstrasse št. 1.

Sadite več buč. Za marsikatero kmečko gospodarstvo je bilo dobro samozdelovan bučno olje zelo važno in po pravici je bilo bučno olje zaradi svojega krepkega in pristnega okusa povod zelo priljubljeno.

Zaradi visokih cen masti in olja bi se naj nadaljni nasad nujno priporočal iz lastnih gospodarskih vzrokov, pa tudi z ozirom na potrebo preskrbo vsega gospodarstva z oljem.

Izmed vseh rastlin, ki pridejo v poštev zradi dobave olja, bi se morala za naše razmere obračati večja skrb na bučo zaradi tega, ker jo kmetje znajo saditi in ker obeta vsled tega več uspeha kakor druge oljnate rastline, ki se do sedaj še sploh niso ali so se le redko sadile.

Ker je buča za množinsko rejo svinj zelo priljubljena piča, bo za marsikatero kmečko gospodarstvo posebno ugodno, ako se je v letošnjem letu mnogo nasadi.

Sadite poznega zelja. V prihodnjih dneh se začne na Srednjem in Spodnjem Štajerskem saditev poznega zelja, ki se bo potem do konca maja ali do začetka junija presadiло na polje. Ako že pri vseh drugih setvah velja pravilo: Ne sej pregosto! je to zlasti posebno važno pri zeljnatih sajenkah, ki pridejo potem na prostopolje.

Ako so rastline gosto nasejane, se stiskajo, vse silijo na dan in postanejo seveda, kar je naravno, dolge in tanke. Take rastline rastejo pri ne posebno ugodnih vremenskih razmerah le počasi in mnogokrat zelo slabo, večkrat nastanejo vrzeli, ki se morajo pozneje zopet izpolniti. To pa daje mnogo več nepotrebne dela. Kolikor mogoče, redko nasajene zeljne sajenke in iz gostih vrst vzete sadike, ki se presadijo kot 2 ali 3 tedne stare semenke v posebno gredo, postanejo deblaste in jedrnate in rastejo zaradi svoje večje odpornosti in bogatejših korenin hitreje in jednakomerneje.

Pogosto nasajevanje je velika napaka pri nasadu zelja in bi se je morallo posebno letos kolikor mogoče izogibati.

Iz vsakega semena mora zrasti rabljiva rastlina in iz vsako sejanke velika zeljna glava.

Izpolnitve vrzeli v vinogradu. Najplemenitejša naloga doma ostalih kmetov je, kakor znamo, že v mirnih časih pridelovanje živil za vse ljudstvo. Sedaj v vojnem času je pa sveta dolžnost za nas vse, ki obdelujemo zemljo in ugodno lego v večji meri za nasad živil.

Vse vrzeli v vinogradih bi se naj letos ob-

sadile s krompirjem in košatim (grmičastim) fižolom, kakor so že poprej to delale žene manjših posestnikov in kakor se v nekaterih krajih redno vrši.

Obe imenovani rastlini se dobro razvijate na solnčnih bregovih jako dobro in fižol prenese, ako se ga nasadi med trte v vrste, tudi jako dobro prijazno polusenčje.

Neizprosna sila, da je treba v prvi vrsti skrbeti za živila, bo pregnala vse morebitne posmiske zaradi omejitve zmanjšanja vinogradov.

Zatorej vi vinogradniki, izpolnite vrzel v vaših vinogradih z rastlinami, ki služijo v človeško hrano.

Vrednost gibanja za breje prasice. Dobri prasci se le dobijo, ako se breje prasice ne puščajo v temsem blevu, ampak se jim da možnost, da se prav mnogo gibajo na prostem, na solncu in na svežem zraku.

Svinjska reja ne dela črez poletje nikakih posebnih težav v krmiljenju, ako prasci letajo na prostem in je vsled tega velika pomnožitev števila svinj kmetu mogoča vkljub temu, da je malo delavskih moči. Ker je pomnoženje števila svinj bistveno odvisno od dobrih praset in ker je ta pomnožitev največjega pomena za dobro preiskrbo splošnosti z mesom in mastjo, bode na imenovanju dejstvo posebno opozorjeno.

Torej skrbite brejim prasicam za svetlobo, zrak in za prosto gibanje; pa tudi druge svinje bodo za to hvaležne.

Izkaz živinskih kužnih bolezni, ki so bile razširjene na Štajerskem v poročevalni dobi od 3. aprila do 10. aprila, oziroma o katerih se razglaša, da so ponehale.

Razširjene so:

1. Volčič na gobcu in parkljih: Okraj Celje: Celje oklica. Okraj Deutschlandsberg: Herbersdorf. Okraj Feldbach: Gutendorf in Petzelsdorf. Okraj Maribor: Spodnja Ložnica.

2. Meburčasti izpuščaj pri konjih: Okraj Ptuj: Spuhla, Ragoznicna in Zabovci.

3. Garje pri konjih: Okraj Gradec: Grambach. Okraj Maribor: Dogoše, Pobrežje, Slivnica in Cvetkovci. Okraj Brežice: Globoko in sv. Peter pod sv. Gor.

4. Garje pri ovcah: Okraj Celje: Ljubno.

5. Prašičja kuga: Okraj Maribor: Jarenina. Okraj Ptuj: Žetale.

6. Svinjska rudečica: Okraj Bruck o. M.: St. Marein i. M. Okraj Feldbach: Höflich. Okraj Maribor: Sv. Ilj v Slov. gor.

Ponehale so:

1. Vranični prisad: Okraj Brežice: Lastnič.

2. Svinjske rudečica: Okraj Celje: Št. Pavel pri Preboldu: Okraj Feldbach: Fehring.

Razne reči.

O ptujskih sejmih. Na konjska in goveja sejma dne 20. in 23. aprila prinalo se je 120 konj in 802 goved, na svinjski sejem dne 21. aprila pa 604 svinj. Prihodnji konjski in goveji sejem bodo dne 4. maja, svinjska sejma pa 28. aprila in 5. maja t. l.

Zaradi krušnih kart krožijo po tukajnjem mestu čudne govorice. Nekateri baje celo trde, da jih je samooblastno g. župan Ornig „gor spravil“. Premilionska trompeta, kdor si je to izmisnil, ta zaslubi „ledrasto medaljo“ in površ še eno „frajkarto“ za Feldhof pri Gradcu. Ker imamo danes že tak različnih „Feld...“ kakor n. pr. Feldzug, Feldpost i. t. d. naj pa še tudi „Feldhof“ postane modern. Kako da vendat dotedeni jezičniki v moških kakor v ženskih oblekah do danes niso prišli do „temeljitega prepričanja“, da je g. ptujski župan aranžiral svetovno vojsko? Morda pa še pride, kar še ni. Očividno nemogoče je tudi mogoče . . .

Trgovina z jajci. Od ces. kr. namestništva se je nam naznanilo, da snejo jajca v večjih množinah le take osebe nakupovati, ki so od politične oblasti za to pooblaščene. Prodaja tujim osebam je prepovedana. Seveda se stem ne ovira poraba v domače potrebe. Trgovci z jajcami se bodejo v prihodnje kontrolirali, občinam pa se priporoča, da se v svrhu svojih kakor tudi potrebujo scsednjih občin organizirajo.

Posredovanje za dobavo bakrene galice in bakrene žveplene moke. Na mnogotera vprašanja

glede dobave bakrene galice in bakrene žveplene moke za škopljene vinogradov proti peronospori in oidium, se vinogradnikom naznanja, da posreduje v tem oziru že pet let, „Zveza kmetijskih zadrug za Štajersko v Eggenbergu pri Gradcu, (Verband der landwirtschaftlichen Gessellschaften in Eggenberg bei Graz, alte Poststrasse Nr. 152 (Telefon Nr. 2164), kjer se naj tozadenvno povpraša, oziroma naroči.

Prepoedana prodaja žita. Od zanesljive strani je ces. kr. ministerstvo za notranje zadeve izvedelo, da se v mnogih slučajih odvajažo žito in zmleti produkti nasproti §§. 2 in 3 ces. ukaza z dne 21. februarja 1915, drž. zak. štev. 41. brez dovoljenja politične oblasti načinoma in po noči. Tako postopanje pomeni zlorabo, ki bi znala biti nevarna, ker se bi s tem premestile zaloge ali pa celo poskrite. Vrhutega se bi tem potem motila tudi reditev porabe, in razpolaga s zaprtimi zalogami bi bila neomočena. Take protizakonitosti pomenjajo po §. 32, točka 2 ozi. 4 navedenega ces. ukaza prestopke, ki se sodniško kaznujejo s zaporom do 6 mesecov, ozi. do enega leta, razven te kazni s zaporom pa se še zamore naložiti denarna glob 2000 K, ozi. 20.000 K. Okrajnemu glavarstvu se je naročilo, da mora proti takemu postopanju s vso strogostjo nastopati. Nadalje se še pripomni, da za pošiljatve žita in moke po pošti spremjevalna listina sicer ni predpisana, pač pa si mora pošiljalci vsled § 2 ces. ukaza priskrbeti tozadenvno dovoljenje.

Zimski oskrbljevalni urad v Gradcu pod pokroviteljstvom grofice Franiske Clary Aldringen je svoje delovanje sklenil. Dodatki so bili v skupnem znesku 159.758 kron 36 vin. in se sestavljajo iz naslednjih prejemkov: 1. 132.393 16 K vzetih iz bank; 2. 20.578 21 K daril; 3. 5.322 36 K izkup za darovano volno in 4. 1.464 43 K različnih dodatkov. Ker je tozadenvno natančno poročilo preobčirno, da ga bi zamogel „Štajerc“ dobesedno priobčiti in bi še tudi izvleček zavzemal premnoga prostora, bodi povedano, da se je vsa gornja skupna svota uporabila v oskrbo zimskih potrebščin za naše vrle vojake na bojišču, ki izrekajo vsem blagim darovalcem in darovalkam svojo najprisršnejšo zahvalo. Bog plati!

O čarodejnici šiblici, s pomočjo katere se zomorejo podzemeljski vrelci in studenci najti in tudi vsakojake v zemlji se nahajajoče kovine konštatirati, podaje natančnejša poročila gospod geometer Treo, mestni stavbeni mojster v Ptaju. „Štajerc“ bi svojim cenc. čitateljem prav rad razložil vso stvar, toda brez črtežev (Skizzen) je to nemogoče, ker bi ostalo nerazumljivo. Imenovani gospod geometrer bo vsakomur rad ustregel, ki se bo tozadenvno do njega obrnil.

Vlak je povezil ne daleč od postaje Sternatal na ptujskem polju dne 27. aprila hlapca Franc Žirofnika, ki je služil pri posestniku Jožef Novaku v Dražencih. Prepeljali so ga v bolnišnico v Maribor, kjer pa je po kratkih urah umrl.

Veliko srebrno svetinjo za hrabrost dobil je Johan Pavčnik, posestniški sin iz Jurkloštra. Vpklican je bil že pri prvi mobilizaciji kot prostak k 87. pešpolku, 4. odd. strojnih pušk. 28. decembra so Rusi skoraj že vplenili eno naših strojnih pušk; v trenutku nabaše si Pavčnik strojno puško na hrbot, drugi tovariš pa lafeto ter jo uberenata skozi točko krogelj na nek strm hrib. Toda komaj sta dospela na vrh, ko zadene Pavčnika sovražna dum-dum-krogelja v levo ramo. Kljub hudi rani beži Pavčnik s strojno puško na hrbotu dalje in reši svojo varovanko. Junak leži sedaj v celjski bolnišnici. Njegov tovariš, korporal Bukovnik, ki je že prej imel hrabrostno svetinjo, povisan je bil zaradi tega junaškega čina v narednika ali v feldbebeljna.

Vojški dopusti. Treba bo opozoriti vojake in njih svojce, da prosijo za 14dnevne dopuste pred vsem ob času košnje. Res se vsako delo sedaj težko opravi, toda najteže bo ob času košnje, ker — ženske ne morejo in ne znajo kosit.

Tragična smrt. Iz Bistrici v Rožni dolini na Koroškem se nam piše, da je po osemnovečni bolezni umrla gospa Franciska Begus, soproga hišnega posestnika in pekovskega mojstra. Obiskala je svojega bolanega zeta, g. Karla Mattheide, orožniškega straž-

mojstra v Spodnjem Dravogradu, o katerej priložnosti si je vsled prehlajenja zadobila pljučno vnetje. Pogreba v Spod. Dravogradu udeležila se je vsa ondotna gospoda in mnogo občinstva ter več odličnih oseb iz domačega kraja ranjke. R. i. p.

Hrabri mariborski prostovoljec vjet. Kož v začetku vojske se je javil 52-letni kamnoški pomočnik Stefan Veigl kot prostovoljec. Sprejet je bil v 47. pešpolku, v katerem se je tako junaska bojeval, da je hitro postal korporal in dobil — prvi v tem regimentu — zlato svetlo. Hudo ranjen zdravil se je nekaj časa potem doma, toda komaj je nekoliko okreval, že je spet odrinil ves navdušen na bojišče, kjer je bil vjet in se sedaj glasom njegovega lastnega poročila nahaja v Moskvi na Ruskem.

Na višje povelje zapli so 24. aprila stavbene podjetnika in posestnika kino-teatra Karl-a Agolzer-ja v Trbižu, rojenega iz Pontebe na Laškem. Sami jo namreč vohunstra, zaradi česar je bil že lansko leto nekaj časa zaprt pa zopet oproščen, ker mu tega zločinstva niso mogli dokazati.

Kot vohunstra sumljivega zapli so fotografa Petra Mizelli-ja iz Spodnjega Dravograda. Mizelli je italijanski državljan in je že več let stanoval tukaj ter napravljal slike iz spodnjega Koroškega, katere je pošiljal na Italijansko.

Strašna rudniška katastrofa na Japonskem. Dne 12. t. m. je vsled pogreza zemlje v neki jami pri Šmonoseku nastala velika katastrofa. Od 593 jamskih delavcev je usad zemlje 300 delavcev odrezal od zunanjega sveta. Ker pa se tamoznji premogovniki tako raztezajo v notranjosti zemlje, da se nahajajo posamezni rovi deloma celo pod morskim dnem, ni izključeno, da je v jame vdrla voda. Na Japonskem so jamske nesreče, ki uničujejo na stotine delavskih življenj, takorekoč na dnevnem redu. Na ropanjih dežel se japonski kapitalisti razumejo izvrstno; v lastni deželi pa ubijajo lastne delavce.

Golufije ogrskih liferantov. V Miškolcu na Ogrskem je policija zaprla „trgovce“ Paula Widlich, Nikolaja Nagy, Aleksandra Persy, Armina Bandlik, Hermanna Wilhelm in Armina Bloch, o katerih se sumi, da so golufuali vojaški erari za več tisoč kron s tem, da so vojaški upravi pošiljali konzerve, katere bi bile namesto z jedil napeljnene s peskom ali pa s pepelom. Advokat dr. Deziderij Gergely v Miškolcu, ki je bil s temi golufji v tesni zvezi, se je ustrelil. Dogodile so se pa še mnogotore druge grozne golufije, vsled česar je ogrski ministerski svet sklenil postavo, ki določuje, da se ima po kratki sodbi obesiti vsak tak goluf, ki je oškodoval vojaški erari ali s svojim dejanjem tudi le enega posameznega vojaka.

Samovoljna zapustitev vojni dajativi podrejenega obrata je dezertacija. Pred graškim želnobrambnim divizijskim sodiščem se je moral dne 3. t. m. zagovarjati bolehn 32-letni rudar Martin Novak. Novak je bil dne 25. oktobra lani zaprisežen kot črnovojniški delavec v Trbovljah. Odkazano delo pa mu je bilo pretežko, zglasil se je pri marodni viziti, a zdravnik je izjavil, da je sposoben za odkazano delo. Dvanajst dni potem je zapustil delo, ne da bi mu dovolil častnik. Sel je nazaj na Kranjsko, kjer je stopil v službo pri nekem posestniku. Pri posestniku je ostal mesec dni, potem je šel zopet iskat lajšega dela. Na potu pa je prijet orožnik, ki ga je odal sodišču. Obtožen je bil zločina dezertacije ter se je zagovarjal s tem, da ni popolnoma sposoben za delo v rudniku. Pred več leti je bil operiran v hrbtni, pri čemer je izgubil kos rebra. Takrat je bil dva in pol meseca v bolnici ter bil še potem bolan pet in pol mesecev. Težkega dela pri rudniku ni mogel opravljati zaradi bolehnosti, ki še vedno trajala pri njem kot posledica operacije. Zastopnik tožbe naglaša, da je ravnanje Novaka zločin dezertacije, čeprav je toženec opravljal črnovojniško službo le z lopato. Branitelj prosi sodni dvor, da naj upošteva, da je toženec ravnal zaradi svoje bolehnosti ob nepremagljivem pritisku. Glede na to, ker je toženec za delo manj sposoben, bolehen človek, je sodni dvor upošteval posebne olajševalne okoliščine ter ga obsodil na šest mesecev ječe. Neki drugi rudar je bil v enakem slučaju obsojen na osemnovečno ječe.